

ധർമ്മപത്നി

(കവിത)

തൊടുപുഴ കെ ശങ്കർ, മുംബൈ

ഭാര്യയെന്നാലൊരാൾ കെട്ടിയ താലിതൻ
ഭാരംചുമക്കുന്ന നാരിയല്ല!
വേളയ്ക്കുഭക്ഷണം വെച്ചുവിളമ്പുന്ന
വേലയ്ക്കുവെച്ചൊരു സ്ത്രീയുമല്ല!

കാന്തന്റെപിന്നാലെ നമുശിരസ്കയായ്
കർത്തവ്യംപോലെ നടപ്പോളല്ല!
ഏവരും നിത്യമുരിഞ്ഞിടും വസ്ത്രങ്ങൾ
എന്നും കഴുകുന്ന നാരിയല്ല!

വീട്ടിലെവേലകൾ സർവ്വം സ്വയംചെയ്യും
വേതനം വാങ്ങാത്ത ഭൃത്യയല്ല!
കാന്തന്റെ ഇംഗിതംപോലെ ചലിക്കുന്ന
യന്ത്രവുമല്ലൊരു ഭാര്യയെന്നാൽ!

ഭർത്താവുപാടുന്ന പാട്ടിനൊത്താടുന്ന
നർത്തകിയല്ലൊരു ഭാര്യയെന്നാൽ!
ആട്ടുമടിയും സഹിച്ചൊന്നും മിണ്ടാതെ
കൂടെക്കഴിയുമടിയല്ല!

മക്കളെപ്പറ്റു വളർത്തുവാൻ ലൗകിക
സൗഖ്യങ്ങളെല്ലാം പകർന്നിടുവാൻ,
മാത്രയിലിച്ഛകളൊന്നെന്നായ് സാധിപ്പാൻ
മാത്രമായുന്നവളല്ല ഭാര്യ!

പ്രത്യുത

ഭാര്യയെന്നൊരാ പദത്തെക്കൊള്ളത്രയോ
ഭാസുരമാം പദം 'ധർമ്മപത്നി'!
ഗേഹത്തിൻ ദീപമായ് വാഴുവാനെത്തിയ
സന്മേഹനിധിയല്ലോ ധർമ്മപത്നി'!

കർമ്മനിരതമാം ജീവിതം തന്നുടെ
ധർമ്മമാണെന്നു കരുതിവന്നോൾ!
തൻപതിയേയും തൻമക്കളേയും പോറ്റാൻ
തല്പരയായ് വന്ന ദേവിയവൾ!

കാന്തനോരാതുരനൊക്കുകിൽ അമ്മയായ്,

ആതകവേളയിൽ സോദരിയായ്,
ഭക്ഷണം, ഗാർഹികം, ദാമ്പത്യമാദിയിൽ
ലക്ഷണമൊത്തൊരുപത്നിയുമായ് !,

വർത്തിപ്പോൾ സ്ത്രീതന്റെ ഭർത്തുവസതിയിൽ
കർത്തവ്യബോധത്തോടെല്ലായ്പ്പോഴും!
കണ്ണിലെ കൃഷ്ണമണിപോലവളെന്നും
കാക്കുവോൾ തന്നുടെപാതിവ്രത്യം!

അവളുടെ കൺകളിൽ അശ്രുപൊടിക്കാതെ
അവളൊത്തുവാഴ്വതുഭർത്തു ധർമ്മം!
എന്നാലേഗേഹത്തിൽ ലഭ്യമായീടുള്ളൂ
എന്നാളുംശാന്തിയും സന്തോഷവും!

കാമാർത്തനാമൊരുഭർത്താവായ് വാഴാതെ
കാരുണ്യചിത്തനായ് ജീവിക്കുകിൽ
തൻ 'ധർമ്മപത്നി' യ്ക്കുതാങ്ങും തണലുമായ്
വർത്തിപ്പോന്നുത്തമകാന്തനല്ലോ !

.....